בס"ד

יום **ה', טז' בכסלו** תש"ס (**25** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום בתולדותינו

יז' בכסלו:

החלטת האו"מ על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל
אור ליום טו"ב[=יז'] בכסלו תש"ח

כט' בנובמבר **1947**

בתאריך של מחר, יז' בכסלו תשנ"ה(1994), כך זה התחיל; ועם הדף של היום אנו משלימים את המחזור החמישי. מחר, בשעה טובה, נכנסים לשנה הששית של ה"דף היומי" שלנו: היום\החודש בתולדותינו. ויום זה של מחר הוא באמת יום טוב ליהודים, כי לראשונה אחרי 2000 שנות גלות, בחסדי ה', עם ישראל זכה להסכמת אומות העולם שיוכל לחזור הביתה!

ומעניין לעניין, אם מדובר בחלוקה, למדים אנו מפרשת השבוע, "וישלח", שבה יעקב נפגש שוב עם אחיו, עם עשיו, אחרי תקופה של כ 20- שנה, על שיטת הישרדות יהודית:"וישובו המלאכים אל יעקב לאמור, באנו אל אחיך אל עשיו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר איתו...לשני מחנות. ויאמר אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה." [בראשית לב' 8-6]. המילה "ויחץ" מופיעה בתנ"ך 3 פעמים בלבד – 2 מהן בפרשה זו. אך היא מופיעה בהקשר אחר מוכר לכולנו: בליל הסדר, שבו היא הפעולה ה 4- מתוך ה 15- שעושים בסדר – קדש, ורחץ, כרפס, יחץ,...- ובמצווה זו אנו לוקחים את המצה האמצעית (מתוך ה 3-; מעניין שזו לא אחת הקושיות – למה יש 3 "חלות" בלילה זה במקום 2 כמו בשבת וכל מועד אחר...) ושוברים אותה לשני חלקים לא-שווים. כאשר נסתכל אל המצות וחושבים קצת על תולדות עם ישראל, נראה כי המצות יכולות לסמל 3 תקופות בהיסטוריה שלנו.
בתחילה, היינו ביחד – משפחה אחת שגדלה והסתעפה. ירדנו ביחד למצרים, נגאלנו ביחד, עמדנו יחד במעמד הר סיני לקבל את התורה וירשנו את הארץ והתנחלנו בה ביחד. זו המצה הראשונה.
ואז, כבר תוך הממלכה הראשונה, עשינו "יחץ" – לא בתור מצווה אלא מכורח הנסיבות. התפצלנו לשניים ועל-אף שהרוב גורש, התפזר ונעלם מקרב עם ישראל, אמצנו את השיטה הזאת על-פי הדוגמא של יעקב אבינו: "ויאמר, אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה." ראינו את זה, כאמור, כשיטת הישרדות והיא שימשה אותנו טוב למשך כ 2500- שנה. "מעשה אבות, סימן לבנים". זו המצה השנייה.
אך, לבל נשכח, יש המצה השלישית. ושוב, היא מצה שלמה. והיא באה לבשר לנו שההיסטוריה שלנו היא דינמית ולא עומדת במקום. שיטת ה"יחץ" היתה טובה

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 16^{16}
צאת השבת(ב"ש): 17^{13}

בס"ד

יום **ה', טז' בכסלו** תש"ס (**25** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לשעתה, אך יש המשך. קרה משהו בשנת תש"ח. האומות התכוונו לחלוקה. התכנון של הקב"ה כנראה אחרת. המצה ה 3- היא שלמה. עם ישראל חוזר הביתה...

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 16^{16}
צאת השבת(ב"ש): 17^{13}